

Нъ като слабакъ въ книгж-тж той не умѣлъ да прочете что-то трѣбовало за това искусство та да го испече: на 18 годинъ момъкъ той едва могълъ да прочете и да смѣтне.

Въ 1780 л. единъ пріятель далъ Фултону прѣпорѣчително писмо на го надумалъ да иде до прочутии въ онова врѣме англійскій живописецъ Уаста. Младото живописче отишло въ Лондонъ при Уаста и цѣлы седмъ години залѣгало да ся труди на живописаніе и да наваля да прочита книги, въ кои-то ся приказва за това искусство. Испрво Фултонъ ся мыслилъ за единъ даровитъ живописецъ, нъ откакъ попрочель книги и поизучиль философіж-тж на това искусство, той разбралъ, че былъ много доленъ и че не былъ роденъ за него. Фултонъ си распродаде колко-то имаше изображенія и уряды, на си задръжѣ что-то му трѣбуваше за да ся помине нѣколко мѣсяца, а друго-то даде майци си, на кож-то глядахъ и чякахъ четыре сирачета.

Фултонъ слѣдъ много мысленіе най-напоконъ намысли да нападне напълно на механикж, за кож-то еще отъ дѣтинство му теглило срьдце. Той обиде поголѣмы-ты ржкодѣльны градове за да ся нагледа какъ ся работи съ машины-ты, и въ 1789 л. случи му ся да ся запознае съ единъ свой едноземецъ, Американецъ Ремзея, кой-то отдавна еще ся блѣскалъ да изнамѣри нѣкакъвъ урядъ, съ кой-то бы могло да ся покарать по водж кораби на парж. Фултону лѣгнж на срьдцетая мысль, и той ся залови да помага на другаря си въ това прѣдпріятіе. Наскоро Ремзей умрѣ и Фултонъ като останж безъ пары, а нѣмаше кой да му прѣдстои принуди ся да зарѣже тжж работж. Прввы-ты му опытанія за да си осществи намыслено-то ако и да му ся не падали, нъ по единъ неговъ ржкописъ, писанъ въ 1793 л., и обнародванъ отъ наслѣдницы-ты му, познава ся, какъ Фултонъ еще тогава е былъ наздра-